

Et Mindretal (P. Christensen, Th. Larsen og Nøhr) finder ikke, at Lovforslagets Formaal, paa billige Vilkaar at skaffe Jord til Landarbejderne, kan naas paa det af Regeringen foreslaaede og af Flertallet tiltraadte Grundlag, nemlig Selveje, men maa hævde som sin Opfattelse, at denne store og betydningsfulde Opgave kun tilfulde og til virkelig Gavn for Landarbejderne, kan løses gennem Indførelsen af Stats- eller offentlig Jæste og ved større Tilskud fra Statens Side. Naar Mindretallet desuagtet har undladt at stille Endringer i saa Henseende, er det, fordi man ikke har villet lægge Lovforslagets hurtige Fremme Hindringer i Vejen; ligesom man — i Betragtning af denne Lovs meget begrænsede Rækkevidde og Betydning og tillige, forbyden af Regeringen og Flertallet foreslaaede Løsning kun kan betragtes som en Begyrdelse, et lille Forsøg — har indskrænket sig til at stille enkelte Endringer udover de af Udvalget eller dets Flertal stillede Endringsforslag, men i øvrigt forbeholder Mindretallet sig at motivere sin Stilling ved Behandlingen i Salen.

Under Nr. 7 paa Endringsforslagslisten har Mindretallet saaledes stillet Forslag om at forhøje Jordloddernes Størrelse, idet man ikke tror, at Flertallets Forslag vil være tilstrækkeligt til at realisere Tanken om „at slabe Husmandsbrug, hvorpaa kan holdes 2 Køer“. Ligeledes maa Mindretallet hævde som sin Opfattelse, at det at gaa ned under denne Størrelse vilde være at slabe en uafstændig Husmandsstand, som Samfundet i det hele næppe vilde være tjent med.

Endringsforslaget under Nr. 19 er en Følge af Nr. 7. Mindretallet føler sig ikke forvisset om, at selv en saa ringe Forhøjelse af Arealets Størrelse, som Flertallet foreslaar, vil faa nogen praktisk Betydning, medmindre Maksimumsbeløbet for Husmandsbrugenes Størrelse faar en tilsvarende Forhøjelse. Mindretallet nærer derfor ingen Betænelighed ved at gaa hertil, idet det udtaler som sin Opfattelse, at en nogenlunde velstillet Husmandsstand igennem vort indirekte Stattesystem vil tilføre Statskassen betydelig forøget Indtægt.

Under Nr. 14 har Mindretallet stillet Forslag om, at Ekspropriation i visse Tilfælde kan finde Sted, idet man er bange for, at det navnlig i Egne, hvor Jæstevæsenet er udbredt, vil være vanskeligt at tilvejebringe den fornødne Jord.

Endringsforslag Nr. 18 tager Sigte paa det Tilfælde, at en Landarbejder forud lejer et Hus, det maa antages at opfylde de stillede Fordringer.

Endringsforslag Nr. 20 gaar ud paa at give Husmænd Tilladelse til, hvis de overtage Huset efter andre, f. Eks. Forældre, at lade disse erholde Bolig paa Lodden.

Til § 23 har Mindretallet stillet et Forslag, der gaar ud paa at hindre, at der i Obligationen eller paa anden Maade lægges Hindringer i Vejen for Husmændene til at drive anden Jord sammen med de Husmandsbrug, der oprettes efter denne Lov.

Et andet Mindretal (Byriel Sørensen, N. Clausen og N. Chr. Sørensen) er uenigt med Lovforslagets §§ 25 og 26 i at stille det Krav, at hvis en Enke eller Datter gifter sig med en Mand, der ikke er Landarbejder, saa skal Gælden til Statskassen indfris. Mindretallet er af den Mening, at man ikke bør stille et saadant Krav saa længe Enken eller Datteren lever. Men man har heller ikke, saaledes som Flertallet, villet gaa til den modsatte Yderlighed, at give Begunstigelser for enkelte Familier uden Hensyn til, om saadanne Fordele efterhaanden gled over paa helt andre Hænder end Landarbejdernes. — Efterhaanden som Laanet afdrages, vil Tabet ved at faa dette opagt til Udbetaling jo blive mindre og mindre, og man har derfor ikke haft nogen Betænelighed ved at sætte Grænsen ved Enkens eller Datterens Død.

Skulde mulig en Ikke-Landarbejder saaledes blive nødt til at sælge Ejendommen, saa vil dette jo kunne komme en Landarbejder til gode; altsaa en af dem, som man med denne Lov har tænkt paa at gavne.

Et tredje Mindretal (Byriel Sørensen og N. Chr. Sørensen) har ikke kunnet føle sig tilfredsstillet af den Motivering, Flertallet